

[Aagaard]

mig på den måde, at det simpelt hen er helt uanstændigt, hvad regeringen indlader sig på her, og det siger jeg ikke mindst på baggrund af de udtalelser, som tidligere trafikminister Helge Mortensen fremkom med i Folketingets Trafikudvalg i efteråret som svar på spørgsmålet fra udvalgets medlemmer om Aalborgsagens forløb. Jeg vil også meget gerne spørge trafikministeren direkte her i dag, hvad baggrunden er for, at ministeren ikke bakker op bag sin partifælle, tidligere trafikminister Helge Mortensens pressemeddelelse fra den 8. december 1993, hvorfra jeg skal citere i uddrag. Der indledes således:

»Samarbejdet mellem DSB Busser og lokale busselskaber har min fulde støtte. Forinden DSB går ind i et sådant samarbejde, skal den fremtidige organisationsform for DSB Busser være afklaret. Det sker på baggrund af bestræbelserne på at danne et busselskab i Aalborg.«

Derefter giver ministeren en redegørelse for Aalborgsagens forløb og siger så videre:

»Jeg har imidlertid fundet det rigtigst, at der ikke isoleret tages stilling til samarbejde i Aalborg, før der mere generelt kan tages stilling til fremtiden for DSB Busser«, og trafikminister Helge Mortensen slutter af med at sige: »Jeg regner med at kunne have et lovforslag herom klar allerede i indeværende samling.«

Se, det var klar tale fra den tidligere trafikminister, og bl.a. derfor, hr. Bakholt, har vi ønsket at bringe dette forslag ned i folketings salen.

Der er ingen tvivl om, at den lange række spørgsmål, som vi under udvalgsarbejdet vil stille, vil afdække nogle af de ting, der lige før under de korte bemærkninger blev udvekslet synspunkter om. Men jeg vil kraftigt understrege, at vi i Det Konservative Folkeparti under ingen omstændigheder kan støtte et DSB-engagement på et lokalt plan, uanset hvor det måtte være, før den fremtidige organisationsform er på plads. Sagt helt tydeligt: ikke før et DSB-busaktieselskab er en realitet og dermed kan sikre en kontrol og en gennemsigtighed og ikke mindst sikre de private busentreprenører fair konkurrencevilkår i det videre forløb ikke blot i Aalborg, men i alle andre byer, hvor der er tale om fornyelse af bybuskontrakter.

Når det sker, tager vi gerne del i og accepterer på fuldstændig lige vilkår, at DSB indgår i licitationen sammen med de private entreprenører, men heller ikke før.

Svend Heiselberg (V):

Venstre vil opfordre den unge trafikminister til at trække aktstykket i Finansudvalget tilbage.

Vi mener, at det er et urimeligt aktstykke, der er blevet lagt frem, og derfor synes vi også, det er en sag, der bør trækkes tilbage. Den bør trækkes tilbage og først indgå, når vi får en ændring af hele strukturen inden for DSB, hvor man får DSB's busdivision lagt ind i aktieselskabet. Så vil man på lige fod med private kunne gå ind og konkurrere; så kan vi få et gennemsigtigt aktieselskab.

Men det, man gør her, er jo, at man prøver at foregribe begunstningernes gang, og det vender vi os fra Venstres side stærkt imod. Derfor har vi naturligvis også ønsket, at sagen her skulle tages fra Finansudvalget og ned i salen, fordi vi synes, det er en sag, som offentligheden bør være mere bekendt med, og som ikke blot skal afgøres i Finansudvalget.

Bl.a. har vi set, at hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti er gået vældigt ind i sagen, i hvert fald i Aalborg Stiftstidende, måske knap så meget i Finansudvalget. Derfor synes vi også, det ville være rimeligt, at hr. Ole M. Nielsen fik mulighed for her i folketings salen at give udtryk for sine synspunkter med hensyn til den politik, som man nu vil føre på området.

Her er jo ikke tale om, at vi har fair konkurrence. Der er tale om, at man med offentlige midler forsøger at udkonkurrere privat busdrift, og derfor må vi vende os meget stærkt imod en offentlig busdrift, som er meget urimelig, fordi disse busselskaber i modsætning til de private hverken skal svare rente eller foretage afskrivninger. Vi forstår slet ikke den politik, man fra regeringens side føler at der skal føres på området her.

Hr. Bakholt spørger undrende om, hvorfor De Konservative og Venstre vil have sagen i salen. Vi finder, at det er rimeligt og også betimeligt, at man gør det, når man forsøger at gennemføre nogle sager, som man ikke har fuld offentlighed omkring. Det har vi i øvrigt tidligere gjort: sagen om Himmerlandsbanken, hvis vi skal nævne en enkelt, som vi tog fra Finansudvalget og ned i salen. Vi kunne såmænd nævne flere. Men her synes vi som sagt, der er god grund til, at regeringen tænker sig